

عنوان مقاله:

بررسی تنوع ژنتیکی قابلیت انتقال مجدد آسیمیلات ها به دانه جو در شرایط تنش خشکی

محل انتشار:

دهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

ایمان ویسی مال امیری - کارشناس ارشد اصلاح نباتات و عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

رضا حق پرست - استادیار معاونت موسسه تحقیقات کشاورزی، دیم (سرارود)

عزت اله فرشاد فر - استاد دانشکده کشاورزی دانشگاه رازی

رحمان رجبی - کارشناس ارشد معاونت موسسه تحقیقات کشاورزی دیم (سرارود)

خلاصه مقاله:

توان بالقوه ذخیره سازی مواد فتوسنتزی در ساقه وکارایی انتقال آنها به دانه، دو صفت مؤثر در ثبات عملکرد در اقلیم هایی است که در آنها شرایط تنش خشکی در دوره پرشدن دانه غالب می باشد. این تحقیق به منظور بررسی قابلیت انتقال مجدد آسیمیلات ها به دانه و ارتباط صفات فیزیومورفولوژیک و فنولوژیک آنها با انتقال مجدد آسیمیلات ها به عنوان یک معیار گزینش در جهت انتخاب ژنوتیپ های برتر جو انجام شد. در این تحقیق 22 ژنوتیپ و رقم جو در دو شرایط آبی و دیم در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار مورد بررسی قرار گرفتند. درصد انتقال مجدد به ساقه و سنبله از طریق وزن خشک ساقه بدون برگ و غلاف برگ و نیز وزن خشک کاه سنبله 15 روز پس از گلدهی و در زمان رسیدگی محاسبه شد. پس از تجزیه آماری داده ها ژنوتیپ های برتر از نظر قابلیت انتقال مجدد آسیمیلات ها به دانه شناسایی شدند. ژنوتیپ شماره 13 از نظر توانایی انتقال مجدد، بعنوان مطلوب ترین ژنوتیپ شناخته شد که بهترین والد برای ایجاد نوترکیبی های برتر از نظر قابلیت انتقال مجدد می باشد. همچنین ژنوتیپ های شماره 3، 8 و 20 با داشتن قابلیت بیشتر در انتقال مجدد آسیمیلات ها به دانه و رقم سرارود 1 از نظر مقاومت به خشکی به عنوان والدین به منظور شرکت در برنامه های اصلاحی (دورگ گیری) انتخاب گردیدند. میزان مشارکت ذخایر ساقه و سنبله در عملکرد دانه از حدود 5/23% در شرایط آبیاری تا حدود 47/56% در شرایط تنش به دست آمد.

کلمات کلیدی:

جو، تنش خشکی، انتقال مجدد، ذخایر ساقه و خوشه و پرشدن دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/298913>

